

אתה תיזהר, אתה!

כשאמר ד"ר ישראל שייב פעם לבתו שיקרא למשטרה אם לא תהיה שקטה... אתה תיזהר בת ה-4 חודך ערמומי והשיבה: "אתה תיזהר בת המשטרה, אתה...".

לא ניתנה לו שעות רבה להרהר על המאורע. כעבור ימים מספר קרא לו המדגל, ובפנים מבוטות הסביר לו שעליו לפתור - מחלקת החינוך לא אשרה אתו כמורה. ההסבר: ידו של משרד הבטחון דברה.

נמצא שעורך "סולם", הכסף העקבי לאיסטובלנות ולסתימת פיהם של המתנגדים רעיוניים, נפל קרבן ראשון להכרזת האג' והולך של חפשי-הביטוי במדינת ארץ כנא: ללוחם בעלי-סרת הגיש בקשה לצו-עלאתאי לבית הדין העליון, שבואו ש- החינוך ושר הבטחון וינקמו מדוע לא תיי- נתן לו הזכות להתפרנס במקצועו.

"איש זה לא יעבור!". בפעם ה- אחרונה נפטרה עבודתו של ישראל שייב ב- הוראה שספק מחלון הקומה השנייה בגימ' נוסיה בן-יהודה כדי להימלט מידו בלשים בריטיים. הבריטים העמיסוהו על מכונית וכלאוהו בטרון. הפעם נהג השלטון בא- דיבות רבה יותר: משרד הבטחון אף הציע לו עבודה אחרת. הדיקטור סרב בבזוז: צדק או לא כלום.

בינתיים נכמרו גם רחמיהם של אנשי "חרות", והם הציעו לו להעלות את העניין בכנסת. אולם ישראל שייב ויתר גם על חסד זה; לפני זמן מועט, כשנודע למנחם בגין כי שייב עובד כעורך במספרית המ- רד" של "חרות" קרא בכעס: "איש זה לא יעבור אצלי".

התמיכה המוסרית העיקרית באה לו מצד התלמידיו: הם איימו בשביתה ובגרוע מזה -- בהתאם למסורת הגאה של בית-הספר מונטיפיורי אשר תלמידיו פוצצו לא פעם פצצות מחאה בבית-ספרם (לפני שנים אחדות גרמה פצצה כזאת בשעת השעור לנוקים רציניים באחד הקירות). התלמידים אהבוהו לא רק בגלל עברו המפואר, הוא ידע לתת שעורים מעניינים בספרות ותנ"ך - במקצועות משעממים בדרך כלל.

במקום שבתים התלמידים באה, השבוע, החלטת בית הדין העליון. הוא הזמין בפניו את שר-החינוך כדי שימקם את החלטתו הממוקפת, אולם סרב להוציא צו דומה נגד שר-הבטחון. אמר בית המשפט: אין לשר-הבטחון כל סמכות להתערב בעניני חינוך ולהחליט מי רשאי ללמד בבית-ספר. שר-הבטחון עצמו, נושא דגלו של חופש המצפון, שתק.

שוב טירה בזמן העיראקים

מאז עבר הכפר טירה לשטח הישראלי (בהתאם לחוזה שביתת הנשק, באו ימים קשים על שני נכבדי הכפר: חסן עבדאללה מנסור ורפיק אל שייך נגיב. שלא כרוב בני המקום והכפרים האחרים, חיו להם שני הנכבדים הללו בשלוה ובבטחון, כי הרבית כלבד מכססם פירסותם יפה ובנות, ואז באו באי-יכול השלטון הישראלי וה- אשימו אותם במעשים אכזריים מימי שלטון העיראקים במקום, בימי מלחמת העצמאות.

מאז נמצאים חסן ורפיק בבית הסוהר, כשהתבינה מיהסת להם מדי פעם חטאים מאותה התקופה.

המשפט הראשון שהתהל נגד שני נכ- בדי טירה אלה ארך כמה חדשים. הם הואשמו אז בסיוע לרצח אל עזר וייס ש- נרצח ברשפון על ידי מסתננים מהתקופה היא שחטפו את אשתו. האשה הוחזרה אחר כך במסגרת חילופי השבויים. בתום המלחמה הגיעו למשטרה ידיעות, כי חסן עבדאללה ורפיק נגיב הם הם שהיו המ- קשרים בין האוכלוסיה המקומית והמפקדה העיראקית. כדי להוכיח את נאמנותם ל- "צבא השחרור" היו ערבים במקום נדר- שים להביא הוכחות של ממש מביקוריהם בשטח הישראלי. ולא היתה הוכחה יותר טובה מאשר להביא זוג אונים של יהודי נרצח מעבר לקוים.

כך סיפרו עדים שהופיעו במשפט, אז אלא שהיו סתירות אחדות בדבריהם. בין השאר סיפר אחד העדים, כי חסן הוא שקיבל פעם את האונים מרבי מסתנן שחזר מפעולה אילו ועד אחר, קרא הוא בש- הכפר, סיפר כי הוא ראה כיצד הנאשם השני שם את אותו זוג אונים לתוך הכיס, ובגלל כל הסתירות הללו וכן על סמך ההוכחה שבידיה הסניגוריה (עו"ד בג'מיני ושלמה רוזנשטיין), כי אחד הנאשמים היה בא-תה תקופה בעבר הירדן (העידו על כך פק'די עבדאללה במעבר מגדלובים) זוכו השנים מהאשמה היא.

אולם מקץ חדשים הובאו השנים שוב

לוננות. במקרים רבים היו למתלוננות סיי- בות אישיות כדי להפיל את מישוהו כפח, או שהיו אלה מקרים של "אי הבנה". הציבור כולו איננו מתחסן עוד כיום ברצינות לש- מועות על אונים ונסיונות מסוג זה, הקר- רים מדי פעם בפעם במקום זה או אחר. אחד מהם ארע השבוע בקרבת פתח תקוה. שלא כדוגמת רוב המקרים הללו, הצליחה המשטרה, השבוע, לעצור את האיש החשוד תוך כדי שעות ספורות לאחר המעשה. פעולה זאת של המשטרה ראויה לשבח מיוחד בעיקר בשל זריזות הפעולה המוצ- לתת.

קרוב לשעה 9 בערב ביום א' הופיעה במשטרת פתח תקוה צעירה כבת עשרים, חיילה, המתגוררת באחד המושבים בשרון, וביטרה לקציני התורן, כי לפני שעה נאנסה על ידי אלמוני בפרנס אשר בדרך ליהודיה. הצעירה היתה במצב של זעזוע ונראו עליה סימני התאבקות ובוץ, אולם היא ריכזה את עצמה כמתוך מאמץ וסיפרה לקציני את כל הפרטים של המעשה. היא הייתה בהצ- טלות הדרכים לראש העין ל"טרמפ", כאשר עבר רוכב אופנים, שהוביל קרח על המושב האחורי של אופניו. בראותו את החיילת מחכה על הכביש הציע לה האיש שיסיעה על אופניו. הבחורה הססה, אך האלמוני העלה חיוך ואמר: "את בטח חושדת בי... אז אני אוכח לך, כי אני אדם נשוי. אולי זה ישכנע אותך". והוא הוציא מכיסו את תעודת הנישואין שלו. העובדה שהראה את

עבדאללה מנסור ורפיק נגיב בכיס, זוג אוניים.

התעודה היאם זר עשתה רושם על החיילת והיא הסכימה להצעה. האיש הוריד את הקרח מהמסגרת שמאחורי ה- מושב, כדי שהחיילת תוכל לשבת ואת הקרח החזיק בידו. כשהגיעו לסביבת פרד- סים, אמר רוכב האופנים כי הוא מכיר דרך קצרה יותר העוברת בפרנס. הם צעדו לאורך השביל בפרנס, כשהוא מוביל את אופניו ביד. לפתע השליך האיש את האופנים, שדד ממנה את ארנק הנגילון הקטן שהכיל 530 פרוטות, והסתלק מה- מקום בהשאירו את הקרח.

כעבור כמה דקות התאוששה הבחורה ויצאה לכביש הראשי. היא עצרה מכונית שעברה בדרך והגיעה למשטרת פתח תקוה. השם היה זכריה. תיאור האיש ש- גיתן על ידי המתלוננת לא הועיל הרבה

לבית המשפט - הפעם באשמה דומה. לפי החביעה שלדו שני הנאשמים את אחד אל עייד ואנשי כנופיתו לרצוח את אייזיק פריד ואת זלמן דויטש במושב "אודים", ועתה עומדים שני הנכבדים שוב בדין ושוב נראים בפרוטוקול בית המשפט המחוזי, (כב' השופטים קנת, קיסטר וגינוסר) ערבים ונשיהם, ומעידים ערבים מהסביבה על הי- מים ההם בתקופת שלטון העיראקים, מע- שים בהסתנויות, שוד בהמת, רצח יהו- דים והבאת "הוכחות" כגון אוניים...

מסיה ורדו" בפתח תקוה

"עונת האונס", מהתקופה שלאחר פרשת ג'ן מאר בתל-אביב (יעקובוביץ) שהגיעה לפסיכיוזה בין הנשים, שיכת כבר לעבר. סיכום החקירות הרבות, שהתנהלו במק- עם תלונות רבות מאד על מעשי אונס במשך חדשים אחרים מראה בפירוט, כי ברוב המקרים פעל כאן הדמיון של המת-

לחוקר, אך ברגע מסוים נזכרה הבחורה כפרס אחד: אמנם היא לא יכלה לומר בודאות, אך נדמה היה לה, כי ראתה בתוך-ה- דה את השם "זכריה", הנקודה הקלושה הזו השם "זכריה" - שימשה איוה למשטרה והיא הפכה מפתח, שהוביל למעצרו של האיש תוך שעה.

מיד יצאו שוטרים לכמה כפרים ומושבים שליד פתח-תקוה ובידקו ברשימת הנושבים מי ומי שמו זכריה. היו בסך הכל שמונה כאלה, מהם שלשה בכפר יהודיה. כעבור כמה דקות עמרו שוטרים על פתח אחד הכתים, אשר בו מתגורר זכריה ע. האשה נשארה איפוא נמצא בעלה עתה, ועל כך השימה בתמימות: "נסע להביא קרח". "מתיו" וכאן גילתה האשה ל" קשרה, מבלי שתדע את כל הנתונים, את "לוח הזמנים". היא אמרה, כי זון הפעם השניה שהוא נוסע להביא קרח, מאחר שפעם הקודמת לא יכול היה להשיגו. השוטרים ערכו חיפוש בבית ומצאו מיד פעון זהב וארנק נגילון שהכיל 530 פר- טות. האשה הסכימה, כי בעלה נתן לה את זה לפני זמן קצר באמרו, כי הוא מצא את הדברים האלה בכביש, ממש כמו מטה ורדו" העיר הקצין בבת צחוק, אך האשה לא הבינה את דבריו... כעבור חצי שעה הגיע האיש כשהוא מוביל בלוק קרח על אופניו...

"זה הבלוק השני שאתה סוחב היום, חב" - והו לז הקצין באיכות - את הראשון והשארת נשדוט..."

הגבר צעק: גווארד!

שבוע שעבר נתקל הממונה על חקירות הפשיט נמחה תל-אביב, עוזר מפקח מחוזי שמאי זהר, בבנייה מיוחדת במלחה במשך כמה ימים נתקלו בתונות ומשטרה ונדר- גות על חסיפות ארנקים מידי נשיה המטייל- לות לבדן ברחוב. שיטת הביצוע היא שש- סה מאד: האשה חוזרת הביתה או הולכת לתורה לבקר בבית מכרם, ולפתע נזוטף מידה הארנק והאיש מתחמק. יטוד האעתה, ממא כאן תפקיד עיקרי. אנשים רבים הוכים בחוצות העיר ולא יתכן שאשה תעלה על דעתה, כי אדם העובר על ידה מתכוון לחטוף את ארנקה.

תוך כדי התלבטות נזכר הקצין זוהר ב" נגע ההתקפות על נשים בקיץ שלפני שני- תיים. סניויות רבים של מעשי אונס בוצעו אז במלואיות והסביבה. ודבר הפך לפסטי- כוזה ובסוף לא העינו נשים לצאת מפתח ביתן. המשטרה התגברה אז על הנגע הודות לאמצאה מקורית שבידיה כמה מהעבריינים הלכו לבית הסוהר. הקצין זוהר השתמש באותה השיטה וכעבור כמה ימים ישבו שני חוטפי ארנקים בכלא, הגם שיש יסוד להניח, כי גנבים נוספים מסוג זה עדיין פעילים.

כמה שוטרות הבקיאות בניין גייטסו יצאו לסיורים ממושכים (כמובן בלבוש אז- רתי) ובידיהן ארנקים. מושכים תשומת לב, לילה אחד עברו קילומטרים רבים, עברו מאיזור אחד של העיר למשנהו - ללא תוצאות. הן חזרו על כך בלילה השני ושוב ללא תוצאות. ואולם בלילה השלישי נודמן בדרכה של אחת השוטרות גונב אר- נקים ששם עיניו עליה. הפעם טעה הגנב בחשבונו: קורבנו חיכה לה. אפתעה" זו. ידיה המאומנות של השוטרת תפסו את הצעיר והפילוהו ארצה, כשהוא זועק באידיש: "גואל, את שוברת לי איד". המש- רוקית עשתה את שלה: משמר שוטרים הגיע למקום ואסרו את הגנב. למחרת נעצר בביתו שתופו להרפתקאות אלו.

